

Pensasaidat leikataan
vahingossa liian lyhyiksi.

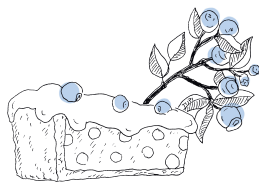
Samaan tyyliin kuin oksasaksia
pitelevän otsatukka.

Paistetaan makkaraa ja juodaan
hanskat kädessä ratisevista
muovimukeista.

Kaikki kehuvat piirakkaa.
Oikein vuolaasti.

Ei yksi eikä kaksi.
Vaan kaikki.

Kehuvat häntä.

Sanat sulavat pohjalle.

Suupielet nykivät, mutta
pitää pysytellä viilipyttynä.

Hänen alkaessaan silmät läikkyen
kertomaan juttua suvussaan
kulkeneesta reseptistä,

aihe vaihtuu.

Äkkiä puhutaankin täytekakuista
eikä kukaan kuuntele tarinaa,

joka litistyy kakun alle.

Siinä on jotain tuttua.

Että pitää olla isompi ehtiäkseen.
Kiirehtiä saadakseen lauseensa loppuun.

Että jonkun toisen maailma
on aina tärkeämpi.

Niin suuri, että se
valloittaavälilyönnitkin.

Ehkä maailma ei ole sama
ilman sinun ääntäsi

ehkä se on
vähän vaisumpi
hiukan ontompi
aavistuksen alavireinen

sen suupielet roikkuvat
liike l a a h a a, aallot
sekoilevat
rytm iss ään

ehkä mikään ei ole samaa
ellei sinun äänesi
väritä maisemaa

Paljon ihmisen on
puhuttava itselleen

kehuttava silloin kun
kukaan ei huomaa
taputeltava olalle
ja sanottava että

älä nyt luovuta

on annettava
ilolle lupa arkeen
ja toivolle silloinkin
kun järki pistää vastaan

enemmän kuin muille
puhuu ihminen itselleen

ja uskoo melkein kaiken
minkä sisällään kuulee

4

*Elämän yhtälöön
mahtuu aina muutama
miinusmerkki.*

